

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 202/2026
26.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Гордане Којић, Татјане Вуковић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног Исљама Арифија, због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Исљама Арифија, адвоката Милоша Васића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К 2/25 од 15.07.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 482/25 од 25.11.2025. године, у седници већа одржаној 26.02.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Исљама Арифија, адвоката Милоша Васића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Прокупљу К 2/25 од 15.07.2025. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 482/25 од 25.11.2025. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Прокупљу К 2/25 од 15.07.2025. године окривљени Исљам Арифи оглашен је кривим због кривичног дела убиство у покушају из члана 113. у вези члана 30. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) година, чије ће извршење почети након правноснажности пресуде, даном лишења слободе, а у коју казну му се урачунава време проведено у притвору почев од 30.03.2022. године до 21.04.2022. године као и почев од 27.06.2024. године па надаље.

На основу одредбе члана 87. став 1. Кривичног законика према окривљеном Исљама Арифију изречена је мера безбедности одузимање предмета и то: једног ножа плаве боје са сечивом дужине око 8,5 цм.

Истом пресудом окривљени је обавезан да на име судског паушала плати износ од 5.000,00 динара, као и трошкове кривичног поступка настале пред судом и ВЈТ у Прокупљу, те трошкове оштећеног АА на име ангажовања пуномоћника, у износима наведеним у изреци пресуде, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 482/25 од 25.11.2025. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Ислама Арифија и пресуда Вишег суда у Прокупљу К 2/25 од 15.07.2025. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Ислама Арифија, адвокат Милош Васић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) и 3) ЗКП, са предлогом да Врховни суд преиначи побијане пресуде и окривљеног ослободи од оптужбе или га осуди на блажу казну или да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ислама Арифија, је неоснован.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног наводи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, истичући да се побијане пресуде заснивају на вештачењу Завода за судску медицину у Нишу од 12.04.2022. године, које представља незаконит доказ, јер је засновано на изјавама сведока садржаним у службеним белешкама полиције, које су издвојене из списка. Такође, наводи да су побијане пресуде засноване на изјави малолетне ББ, која је дата без присуства психолога и без претходне психолошке процене.

Насупрот изнетим наводима захтева, Врховни суд налази да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, из следећих разлога:

Из списка предмета произилази да је суд приликом утврђивања чињеничног стања, одлуку засновао на више међусобно сагласних доказа - исказа оштећеног и сведока, медицинске документације, налаза и мишљења судско медицинских вештака, вештачења биолошких трагова и других материјалних доказа међу којима је и налаз и мишљење вештака Завода за судску медицину у Нишу број 08-877/22 од 12.04.2022. године.

Из предметног налаза и мишљења Завода за судску медицину у Нишу и из списка предмета, јасно произилази да су вештаци своје стручно мишљење о врсти, броју, локализацији и механизму настанка повреда код оштећеног засновали, пре свега на медицинској документацији насталој непосредно након критичног догађаја, односно на налазима лекара који су оштећеног прегледали и лечили, као и на стручној медицинској анализи тих налаза. Дакле, закључци вештака о природи и тежини повреда оштећеног нису засновани на изјавама сведока садржаним у службеним белешкама полиције, већ на

медицинској документацији која се налази у списима, док су подаци из списка предмета, на које се позива бранилац, коришћени искључиво у циљу реконструкције догађаја и сагледавања могућег механизма настанка повреда.

Стога се не може прихватити тврдња браниоца да је наведено вештачење незаконит доказ у смислу члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Чињеница да су вештаци приликом сачињавања налаза имали увид у спис, што је уобичајена процесна пракса приликом обављања вештачења, сама по себи не чини предметни налаз и мишљење незаконитим доказом, нити указује да је њихов закључак заснован на доказима који се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу користити, односно на службеним белешкама полиције.

Имајући у виду да је вештачење телесних повреда оштећеног и механизма њиховог настанка обављено на основу наредбе Вишег јавног тужиоца у Прокупљу Кти 4/22 од 05.04.2022. године, од стране овлашћене институције, у свему у складу са правилима науке и струке сходно одредбама ЗКП, то је налаз и мишљење Завода за судску медицину у Нишу број 08-877/22 од 12.04.2022. године, законит доказ на коме се пресуда може заснивати.

Такође, неосновани су наводи захтева којима се указује да је исказ малолетне ББ незаконит доказ. Ово из разлога, што из правноснажне побијане пресуде произилази да исказ наведеног сведока није ни прочитан ни изведен као доказ на главном претресу, па самим тим ни навод о његовој евентуалној незаконитости не може бити од значаја за законитост правноснажне пресуде, у смислу постојања битне повреде одредаба кривичног поступка из чл. 438. ст. 2. тач. 13) КП.

Поред овога неосновани су и наводи захтева браниоца окривљеног Ислама Арифија којима се указује на незаконитост доказа прибављених приликом одузимања предмета, уз истицање да је том приликом вршен увиђај ствари противно одредби члана 135. ЗКП, јер нису примењена правила о претресању из члана 155. и 158. ЗКП, као и да приликом претресања стана важе посебна правила о претресу која су различита од правила која важе за увиђај лица места.

Одредбом члана 133. став 1. ЗКП, прописано је да се увиђај предузима када је за разјашњење неке чињенице у поступку потребно непосредно опажање органа поступка, а ставом 2. истог члана прописано је да предмет увиђаја може бити лице, ствар или место, а ставом 3. је прописано да ће приликом предузимања увиђаја орган поступка по правилу затражити помоћ стручног лица форензичке, саобраћајне, медицинске или друге струке, које ће по потреби предузети и проналажење, обезбеђивање или описивање трагова, извршити потребна мерења и снимања, сачинити скице, узети потребне узорке ради анализе или прикупити друге податке.

Одредбом члана 136. став 1. ЗКП, прописано је да се увиђај места предузима на месту кривичног дела или другом месту на коме се налазе предмети или трагови кривичног дела.

Из записника о увиђају места догађаја МУП РС, ДП ПУ Прокупље КУ 140/22 од 29.03.2022. године, произлази да су овлашћена службена лица, поступајући по пријави ВВ, да су његовог оца АА, у 20,20 часова, испред продавнице „ГГ“, изболи ножем окривљени и још једно лице, у складу са својим овлашћењима из члана 133. и члана 136. ЗКП извршила увид места догађаја, у улици ... у Прокупљу, као места на коме се могу пронаћи предмети и трагови кривичног дела, пошто је претходно о догађају обавештен и надлежни јавни тужилац, који се изјаснио да ће вршење увиђаја поверити полицији, а што је у наведеном записнику и констатовано. Ова доказна радња предузета је дана 29.03.2022. године у 22,00 часа и завршена је у 23,00 часа, а истој су присуствовали овлашћено службено лице полиције, као и криминалистички техничар и записничар, којом приликом су забележили затечено стање и трагове, након чега је сачињена форензичка документација и извештај о форензичком прегледу лица места.

Према налажењу овог суда, предметни записник о увиђају места догађаја овлашћеног службеног лица ПУ Прокупље, који садржи опис података битних за ток и садржину увиђаја места обављеног дана 29.03.2022. године и опис изузетих трагова и предмета кривичног дела, сачињен је од стране надлежног службеног лица, коме је јавни тужилац поверио предузимање ових доказних радњи у складу са одредбом члана 282. став 4. ЗКП, у вези члана 133. и 136. ЗКП, којима су прописани услови за предузимање ове доказне радње, па стога не стоје наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног да се ради о незаконитој радњи.

Поред овога, приликом вршења увиђаја пронађен је и предмет који је привремено одузет од грађанина ВВ и ближе описан у потврди о привремено одузетим предметим ПУ Прокупље, Одељење криминалистичке полиције, Одсек за сузбијање општег криминала број 15383/22 од 29.03.2022. године. Наведена потврда је сачињена у свему у складу са одредбама члана 147. и 150. ЗКП и потписана од стране овлашћеног службеног лица и лица од којег је предмет одузет. Следствено изнетом, потврда о привремено одузетим предметима, која је произашла из доказне радње увиђај места догађаја, по оцени овога суда, не представља незаконит доказ који није могао бити коришћен у овом кривичном поступку.

Из изнетих разлога, по налажењу овога суда, неосновано се у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер предметни докази, ни сами по себи нити по начину прибављања нису у супротности са одредбама ЗКП, те сходно изнетом представљају доказе на којима се побијане пресуде могу заснивати.

Надаље, бранилац окривљеног, указујући у захтеву на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, износи сопствени став о постојању и правној квалификацији кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, чиме у суштини оспорава утврђено чињенично стање, што представља повреду одредбе члана 440. ЗКП, док указујући на повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, истиче да суд није узео у обзир околности које су од значаја за одмеравање казне, који наводи, по оцени овог суда представљају повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП. Међутим, како повреде одредби чланова 440. и 441. став 1. ЗКП, не представљају законске разлоге, због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4.

ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном преко браниоца, то се Врховни суд се у разматрање и оцену ових навода захтева за заштиту законитости није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**